

Ο πρόεδρος του ΣΒΒΕ, Γιώργος Μυλωνάς, δε μαυαίει τα λόγια του. Πολύ περισσότερο που τον τελευταίο καιρό «θυγαίνει» επιθετικά, αφού «τα προβλήματα των επιχειρήσεων δεν πάνε άλλο». Σχολιάζοντας τους πολιτικούς, τους καλεί να πάρουν αποφάσεις κι όχι να προσπαθούν να ικανοποιήσουν τους πάντες

Γιώργος Μυλωνάς, πρόεδρος ΣΒΒΕ: **Είμαστε τριτοκοσμική χώρα**

Το κράτος βάζει εμπόδια στην επιχειρηματικότητα

Μιλώντας στον «ΑΤΚ», ο Γ. Μυλωνάς αναδεικνύει τις δυσκολίες της επιχειρηματικότητας σ' ένα περιβάλλον που βαρύνεται από την παρουσία ενός κράτους, που μόνο φιλικό και παραγωγικό δεν μπορεί να το χαρακτηρίσει κανείς.

■ **Πρόσφατα ενόπλιον του κ. Αλογοσκούφης περιγράψατε τις προοπτικές της επιχειρηματικότητας στη Β. Ελλάδα με μελανά χρώματα. Είναι τόσο απαισιόδοξα τα πράγματα;**

Είναι πολύ άσχημα σε ό,τι αφορά τις σχέσεις των επιχειρήσεων με το κράτος. Σήμερα, οι επιχειρήσεις ξέρουν ότι δεν μπορούν να περιμένουν από το κράτος και οφείλουν να κινηθούν από μόνες τους. Όταν, λοιπόν, μια επιχείρηση λειτουργεί 100% με όρους αγοράς, διαπιστώνει ότι έχει απέναντί της το κράτος, ένα τεράστιο πρόβλημα που δημιουργεί κόστος, ένταση, εκνευρισμό και σπατάλη ανθρώπινων και οικονομικών πόρων.

■ **Αυτό δημιουργεί απογοήτευση; Μεγάλη. Από την πιο μικρή υπηρεσία οπουδήποτε στην Ελλάδα μέχρι την Αθήνα, που δυστυχώς εξακολουθεί να είναι το κέντρο των πάντων, υπάρχει πρόβλημα. Πολλές φορές μας αναγκάζουν να είμαστε παράνομοι, αφού λειτουργούμε χωρίς άδειες. Το σύστημα στη χώρα μας, δηλαδή, λειτουργεί επειδή -πολύ κακώς- υπάρχει ανοχή στις παρατυπίες και στις παρανομίες.**

■ **Γιατί η Β. Ελλάδα απέχει πολύ από το να χαρακτηριστεί ανταγωνιστική περιοχή;**

Το κόστος από τη σχέση μας με το κράτος είναι τρομακτικό. Θέλετε

ένα παράδειγμα;

Υπάρχει στη βιομηχανική περιοχή Σερρών η εταιρία ΒΜΡ, που παράγει κάποια ειδικά λάστιχα και αποτελεί μεικτή εταιρία της ελληνικής Πλαστικά Ευρώπης ΕΠΕ (51%) και κάποιων Ιταλών (49%). Το εργοστάσιο εδώ και 1,5 μήνα λειτουργεί με γεννήτριες, διότι δεν υπάρχει σύνδεση με το δίκτυο της ΔΕΗ. Εδώ και 1,5 μήνα έχει λήξει το συμβόλαιο της ΔΕΗ με τον εργολάβο που κάνει τις κατασκευές και μέχρι να γίνει ο νέος διαγωνισμός και να επιλεγεί ο επόμενος εργολάβος δε γίνονται επεκτάσεις.

Οι Ιταλοί έχουν πάθει την πλάκα τους, αφού δεν πίστευαν ότι κάτι τέτοιο θα συνέβαινε σε ευρωπαϊκή χώρα. Ντρέπομαι, γιατί πρόκειται για εικόνα τριτοκοσμικής χώρας, που εγώ ο ίδιος έζησα στην Αλβανία.

■ **Αρα το θρυλούμενο συγκριτικό πλεονέκτημα της Β. Ελλάδας στη νέα εποχή είναι υπερτιμημένο...**

Είναι εντελώς θεωρητικό. Όλοι μας ελπίζουμε ότι η ολοκλήρωση των οδικών δικτύων στα Βαλκάνια θα μας δώσει μια ενδοχώρα. Μέχρι να γίνουν, όμως, όλα αυτά θα υπάρχουν επιχειρήσεις για να τα αξιοποιήσουν;

■ **Θεωρείτε ότι η πολιτική που ασκεί αυτή η κυβέρνηση έχει βάλει τη βιομηχανία στο περιθώριο;**

Στην Ελλάδα δεν πιστεύουμε στη βιομηχανία. Αντί η Πολιτεία να στηρίζει τη βιομηχανία, ώστε να ανέβει το επίπεδό της, να παράγει προϊόντα υψηλής προστιθέμενης αξίας και μαζί με τα προϊόντα να παρέχει υπηρεσίες, ώστε η αγορά να την έχει ανάγκη, βάζει συνεχώς εμπόδια. Ο συνδυασμός της μεταποίησης με την πρωτογενή παραγωγή ή τις υπηρεσίες είναι το σύγχρονο μοντέλο για τη βιομηχανία.

Παλιό το ανέκδοτο

■ **Ο κ. Αλογοσκούφης χαρακτήρισε τους επιχειρηματίες της Β. Ελλάδας γκρινιάρηδες. Εσείς τι λέτε;**

Αυτό το ανέκδοτο για τους γκρινιάρηδες Θεσσαλονικείς το ακούω πάρα πολλά χρόνια. Τι θα πει γκρινιάρης; Όποιος έχει πρόβλημα πρέπει να κάνει το καλό παιδί και να μη μιλάει; Όχι, πρέπει να το πει και να διεκδικήσει τη λύση του. Εμείς δεν κάνουμε πολιτική, ούτε

■ **Ο νέος αναπτυξιακός νόμος δε σας καλύπτει;**

Ο αναπτυξιακός νόμος έχει διευρυνθεί τόσο πολύ, που στην ουσία περιλαμβάνει όλους τους κλάδους και όλες τις περιοχές σαν να είναι φάρμακο για όλες τις αρρώστιες. Ο αναπτυξιακός πρέπει να χρησιμοποιείται στις περιοχές με τις μεγαλύτερες ανάγκες. Η κυβέρνηση πρέπει να βάλει προτεραιότητες και να μη δουλεύει με πολιτικά κριτήρια. Ο νόμος είναι καλός, αλλά η ευκαιρία έχει χαθεί. Δεν υπάρχουν χρήματα γι' αυτό και οι καθυστερήσεις είναι μεγάλες.

■ **Οι πολιτικοί σας ακούνε;**

Όσο τα προβλήματα εξακολουθούν να υπάρχουν, εμείς θα τα λέμε. Μπορεί στην κυβέρνηση να είναι ευχαριστημένοι με τους ρυθμούς που προωθούνται τα πράγματα, αλλά οι επιχειρηματίες δεν μπορούν να έχουν όρια. Για μας τα θέματα αυτά συνιστούν την επιβίωσή μας. Οι πολιτικοί σήμερα είναι στην κυβέρνηση και αύριο στην αντιπολίτευση. Αυτός είναι ο κύκλος του δικού τους κλάδου.

■ **Πού βαδίζει η περιοχή;**

Προς δύο επίπεδα. Οι λιγότερες επιχειρήσεις θα πηγαιίνουν διαρκώς και καλύτερα, αλλά οι περισσότερες θα πηγαιίνουν κατά διαβόλο. Κανείς επιχειρηματίας δε θέλει να λειτουργεί σε συγκρουσιακές συνθήκες και σε ένα περιβάλλον στο οποίο οι ανισότητες μπορούν να φέρουν χίλια δυο κακά στον ίδιο και στα παιδιά του. Οι κοινωνικές ανισότητες απασχολούν τους επιχειρηματίες είτε ωφελιμιστικά, είτε γιατί είναι κοινωνικά ευαίσθητοι. Εμείς δε θέλουμε να υπάρχουν τεράστιες αποστάσεις μεταξύ των επιχειρήσεων.

είμαστε υπέρ ή κατά της κυβέρνησης. Υπάρχουν επιχειρήσεις που πηγαίνουν πολύ καλά. Αυτές τις λίγες θα κοιτάμε; Αυτές τις δούλες σαν ελπίδα και ως πρότυπο για να φτάσουν κι άλλες σε αυτό το επίπεδο. Επικρατεί η λάθος εκτίμηση του μέσου όρου. Η Αλουμίνι που έχει 45 εκατ. ευρώ μεικά κέρδη, ξέρετε πόσες μικρές ζημιωμένες επιχειρήσεις καλύπτει; Οι μέσοι όροι ποτέ δε λένε την αλήθεια.